

אחייתיהם לאכל ולשתות עליהם. שיזהו העקר לאחד אחר. ואחר בך הקיריב עולות, ועולה הוא זבר, ולא נקבה, ועולה למטה, ומרקם לא הקיריב לכלל אותו במו שאריך.

ובא ראה, אם היה נתנו חלק לכלם, המקטרג לא היה יכול לו לבסוף. ואם אמר, מדוע הרע לו הקדוש ברוך הוא? אלא, מפני שגרם לכנות האור ולהעלימו, והוא לא הקיריב קרבן אחרazon בו אחרים, אלא עולה, שעולה לעולמה, ועל זה פתוב, בה עשה איוב כל הימים. שאלו הצד الآخر היה נזון בחלקו, היה עוצר מעלה הפקדש ומיטלך ממנו, וצד מקדשה היה עולה לעולמה.

אבל הוא לא רצה שייהנו אחרים מקרבונו, והסיר עצמו ממנו. מניין לנו? שכותוב (איוב) וסר מרע. ועל זה הקיריב תמיד עולה, שהרי עולה לא נהנה מפניה הצד الآخر לעולם. ומפני כן, כל מה שגונט לבסוף, מפני גנול. ועל זה איוב גרם לכנות בעלה על ברית הקויים, שלא היה מסתלק ממנו. ומפני כן הקדוש ברוך הוא עזר את המקטרג ההוא, שכותוב המשפט לפק על עבדי איוב.

בא וראה, כאשר רצה הקדוש ברוך הוא להחדר בהם בישראל למצרים, לא עמדה להם השעה, מפני שהערלה מכסה האור עד זמן שהמקטרג היה היה לוקחת את שלו מאיוב, ועל זה צויה לו הקדוש ברוך הוא לאכל את אותו פסח בחפוון, עד שהצד האחר היה התעסק בו באיוב, וצזה להעביר ערלה מהם, ואנו התאחד הקדוש ברוך הוא בישראל, והצד השני גנבר מן המקדשה, והתחunker בו באיוב

עמם, אך איהו עקרה לסטרא אחרת. ולכתר אקריב עולות, ועולה איהו דבר, ולא ניקבא, וסלקה לעילא, וקרבנא לא קרייב לאכלה ליה בדקא יאות.

וְהִיא חִזֵּי, אֶלָמַלְא חוֹלְקָא יְהָב לְכָלָא, מַקְטֶרְגָּא לֹא יְכִיל לִיה לְבָתָר, וְאֵי תִימָא אֲמָאֵי אֲבָאֵישׁ לִיה קְדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא. אֶלָא, בָגִין דְגָרִים לְכִסְיָא נְהֹרָא וְלְאַתְחַפְּיָא, וְאֵיהוּ לֹא קָרִיב קָרְבָּנָא אַחֲרָא, לְאַתְזָנָא בֵּיה אַחֲרַנָּיו, אֶלָא עֲוָלָה, דְסְלָקָא לעילא, וְעַל דָא בְתִיב, בְכָה יַעֲשֵׂה אִיּוֹב כָל הַיְמִים, דָאֶלָמַלְא סְטָרָא אַחֲרָא אַתְזָנָת בְּחוֹלְקָא, אַתְעַבֵּר מַעַל מַקְדֵשָׁא וְאַסְתָּלַק מְגִיה, וְסְטָרָא דְקָדוֹשָׁה הָוה סְלִיק לעילא לעילא.

אֶבֶל אֵיהו לֹא בַעַא דְאַתְהָנֵי אַחֲרָא מַקְרָבָנִיה, וְאַעֲדֵי גְּרָמִיה מְגִיה. מְנָא לָן. דְכִתְיב, (איוב א) וְסַר מַרְעָ. וְעַל דָא קָרִיב תְדִיר עֲוָלָה, דָהָא עֲוָלָה לֹא אַתְהָנֵי מְגִיה סְטָרָא אַחֲרָא לְעַלְמִין. וּבָגִין בָךְ, כָל מַה דָגְטִיל לְבָתָר, מְדִידָה נְטִיל. וְעַל דָא אִיּוֹב גָרִים לְחַפְּיָא עַרְלָה עַל בְּרִית קִיִמָא, דָלָא הָוה אַעֲדֵי מְגִיה. וּבָגִין בָךְ קְדֵשָׁא בָרִיךְ הוּא אַתְעַר לְהָהּוּא מַקְטֶרְגָּא, דְכִתְיב השמת לְבָךְ עַל עַבְדֵי איוב.

הִיא חִזֵּי, בַד בַעַא (דף ב' ע"א) קְדֵשָׁא בָרִיךְ הוּא לְאַתְהָדָא בְהוּ בִיְשָׁרָאֵל בְמִצְרָיִם, לֹא קִיִמָא שֻׁתָּא. בָגִין דָעֵרֶלֶה חַפְּיָא נְהֹרָא, עד זְמָנָא דָהָהּוּא מַקְטֶרְגָּא הָוה נְטִיל דִילִיה מַאֲיוֹב, וְעַל דָא פְקִיד לִיה קְדֵשָׁא בָרִיךְ הוּא לְמִיכְלִיה לְהָהּוּא פֵסֶח בְבָהִילָוּ, עד דָהָהּוּא סְטָרָא אַחֲרָא אַשְׁפָדֵל בֵיה בְאִיּוֹב, וְפִקְיד לְאַתְעַבָּרָא עַרְלָה מְגִיהוּ, וּכְדִין אַתְאָדָח קְדֵשָׁא בָרִיךְ הוּא בִיְשָׁרָאֵל, וְהָהּוּא סְטָרָא אַחֲרָא אַתְפְּרֵשׁ מִן קְדֵשָׁא, וְאַשְׁפָדֵל בֵיה